

ఆ కే ప ణ లే దు!

శ్రీ 'ధర్మరాజు'

“అయ్యో! తింకిరింజలు అయిపోయినాయి. కుండెడు గింజలు యిప్పించండి. పది గోజులాయె ఉడుకబట్టి.” కొండల్ రెడ్డిని కాయన్న అడిగాడు.

ఆరుగుమీద కూర్చుని పొగ మట్ట పీలుస్తూ అప్పుచే త్రాగిన కల్లు నుంచి చెడ్డల గురించి పక్కయింటి రైతు లింగయ్యతో మాట్లాడుతున్న కొండల్ రెడ్డి కాయన్నవైపు చూస్తూ “ఏమిరా! పెండ్లాంపక్కలోకి రాగానే అప్పు సంకతి మరిచావు ఏ కలబీతం ఆనెల తీసుకుంటున్నావు. ముప్పైరూపాయిల అప్పు అట్లాగే వుంది. కట్టికూడా చెల్లుబోవటం లేదు. వైగా ఇంకా గింజలు కావాలంటున్నావు.” అన్నాడు.

“నిజమే పతేలా! కాని నీ బాంచసు ఏం జెయ్యాలి. పొట్టకళ్ళటంలేదు. మీరు దయదలచకపోతే యెట్లా బతుకుతాం గులాపోణ్ణి” కాయన్న తల కేలకువేసి, వున్న సంకతి బయట పెట్టాడు.

“నీ కేమైన పిల్లలారా?”

“పిల్లలెక్కడినుంచి పతేలా, ఎండా కాలంలో మొదటి కాన్పుంది.” కొండల్

రెడ్డిమాట మార్చి పక్కనున్న లింగయ్యను చూస్తూ “ఈ అలగా జనానికి సంతానం బాగా వుంటుందోయ్. మా పెద్దోడి భార్య కాపరానికొచ్చి అయిదేళ్ళయింది. పిల్లలు లేరు. మా మేనమామ సంగతి తెలుసుగా. ఎంత ఆస్తి, ఎంత తెలివి, ఎంత వేరు ప్రతిభలు; కాని సంతానం లేదు. ఏం చిత్రమోగాని ఆస్తివుంటే పిల్లలుండరు. పిల్లలుంటే ఆస్తి వుండదు.”

“నీ పెద్దకొడుకు రెండో పెండ్లిగురించి అనుకుంటూ వుంటివి ఏచయింది?” లింగయ్య అడిగాడు.

“అనుకున్నా. కాని మనసుమీదికి తీసుకోలేను. మాద్దాం. భగవంతుడేం చేస్తాడో” కొండల్ రెడ్డి నిరుత్సాహంతో అన్నాడు.

“మా వాడు అంతయ్య కొత్తవేషం వేస్తున్నాడయ్యా! పెండ్లి చేసుకోడట; అప్పు లేవద్దట. తన ఇవ్వం వచ్చిన పిల్లను ఇవ్వం వచ్చినపుడు చేసుకుంటాడట. ఏం చేదుకో. ఏం సావాసమో” లింగయ్య తన పంచులగం విప్పాడు.

“ఏం సావాసమేంటి. పొడుసావాసం. నీ విట్లాగే వూరుకుంటే చేతికిరాదు. పొడై

పోతాడు. లింగయ్య" కొండల్ రెడ్డి హెచ్చరించాడు.

"ఏం జెయ్యాలి. ఇంటికి వచ్చినపుడల్లా పోరుతూనే వుంటాను. అందుకోసమే గామాలు తాతీళ్ళు (నెలవుల్లో ఈసారి యింటికి కూడా రాలేదు. ఎక్కడో సభలంటు, సంఘాలంటు, పాటలంటు, ఎవరికెరుక యేంకోలో" లింగయ్య అన్నాడు.

"ఈ సంఘాలు గిం గాలు చుస్తు చూచాను. గ్రాంధీ అని ఒకడున్నాడట. ఆయన చెప్పినదే శాస్త్రమంటు, పాడిందే పురాణమంటు, ఆ గ్రాంధీని ఎన్ని నార్లు జైల్లో పెట్టినా కొట్టినా బుద్ధి రాలేదట. ఒకటే మొడిపట్టు ఒకసారి ఉరివీస్తామని గూడా కుప్పిసీ సర్కారు అంటే మన ఆలూకాబ్రత్ (నిబాం) వద్దన్నాడట. అందుకోసం బ్రతికిపోయిండు" కొండల్ రెడ్డి తన రాజకీయాలను లింగయ్యకు తెలిపాడు.

"మన ఆలూకాబ్రత్ కు గ్రాంధీమీద అంత ప్రేమెందుకో?" లింగయ్య ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"గ్రాంధీ అంటే ప్రేమగాదోయ్. మన రాజ్యంలో ఉదీమవద్దని ఖానూను (లా) వుంది. అట్లాగే కుంపిణీ సర్కారును గూడా వురివీయవద్దంటే సరే అని పూరు కున్నది. మన ఆలూకాబ్రత్ అంటే యే మనుకున్నావు. బాబన్ బరాడ్, ఛెప్పన్ రాజ్యాలు చెప్పిపట్టింటాయి" కొండల్ రెడ్డి కోసేశాడు.

"అయ్యో!" అని తిరిగి జీతగాడు శాయన్న కొండల్ రెడ్డిని చూస్తూ అన్నాడు

"చూదాం పో" కొండల్ రెడ్డి నిర్లక్ష్యంగా జవాబు చెప్పాడు. శాయన్న ఆశ

వదులుకొని గొణుకుకుంటూ యింటిముఖం పట్టాడు.

2.

రెండోరోజు శాయన్న కొలువుకు రాలేదు. ఊరివిడిచి వెళ్ళిపోయాడు. ఎక్కడ పాఠశాలలో యేం చేస్తున్నాడో ఊరివాళ్ళకు తెలియదు. శాయన్న ఊరి విడిచి అక్కడక్కడ కూలి చేసుకుంటూ కొన్నాళ్ళకు హైదరాబాదు చేరుకున్నాడు బట్టలగిన్నీలో కూలీగా తయారయ్యాడు. ఊళ్ళిల్లో మాది వాండ్రను దూరం చేసివట్లు పట్టణంలో దూరంచేసక పోవడం శాయన్నకు చిత్రమనిపించింది. బాపని, మాది మొదలగు బేధంలేకుండా ఒబాల్లో తిరువచ్చు. సినిమాల్లో బస్సుల్లో కలసి కూర్చోవచ్చు అటుకాయించి వాడెవడూ కనబడలేదు. బట్టలగిన్నీ కూలీ సంఘం వ్యవహారం కూడా బాగానే వుంది.

కొండల్ రెడ్డి గుడ్డెర్రజేసి మాట్లాడితే వణికి పొయ్యే శాయన్న బట్టలగిన్నీ కూలీ సంఘపు పూరేగింపుల్లో సభల్లో-

"చూడు నిల్ల మంగాయి భత్తా. (D. A.) కావాలి.

"మిల్లు బాబర్ల మేస్త్రీల జులం ముర్దాబాద్.

"జీతాలెక్కించాలి.

"తేకుంటే హర్తూల్ చేస్తాం.

"ప్రజల సర్కారు కావాలి.

"పోలీసు జులం ముర్దాబాద్.

"లూల్ బావుటా జింబాబాద్"

అని గొంతు వించుకొని కేకలేసేవాడు.

ఉత్సాహంగా తలెత్తి, తాను ఒక మనిషిగా దర్జాగా వడవడం చేస్తున్నాడు.

మళ్ళీ సంవత్సరం తరువాత చుట్టాలను చూచి పెండ్లాన్ని తీసుకొని పోవాలని దేశం చేయకొన్నాడు. శాయన్న పూరు విడిచిన తరువాత పెండ్లాం పుట్టింటికి చేరుకుంది. కాబట్టి ఒండకింది గూడెం లో కుటుంబయంటూ లేదు. వచ్చినప్పటినుంచి మాది గూడెం లో వాళ్ళను వీళ్ళు కలసి మాట్లాడుతూ కాలం వెళ్ళబుచ్చాడు. కొండల్ రెడ్డి జీతగాడు నన్నయ్య పెండ్లాం పోయి శాయన్నను తన యింటికి పిలుచుకొని పోయింది. శాయన్నను నన్నయ్య మొదట గుర్తుపట్టలేదు. కట్టుకున్న బట్టలు తనకంటే మంచిగావున్నాయి. సిగరెట్లు డబ్బి, అగ్గిపెట్టె జేబులోనుంచి కనబడుతున్నాయి. ఇవన్నీ నన్నయ్యకు నోట్లో నీళ్ళుంచాయి కాని రెండోవైపు నన్నయ్య దిగులలోపడ్డాడు. శాయన్నకు రాత్రికి అన్నంపెట్టాలె ఎట్లా? పెండ్లాం వైపు చూచాడునన్నయ్య. పెండ్లాంకూడా ఎటు తోచక తల నేలకు వేసింది.

‘ఏమిటి? ఆలోచిస్తున్నావు.’ అని శాయన్న నన్నయ్యను అడిగాడు.

‘బుద్ధుడు కష్టంగావుండే. ఆముగలం రెక్కలు విరుచుకున్నా గడవవంటేదు. మా అయ్య జీతమున్నప్పుడు ఒక ముసలి యెద్దు తప్పకపోతే దానికింద నలుబై రూపాయలు బాకీ తేల్చింప పడేలు. నెలకు కుందెడు కోసుకుంటున్నాడు’ అని తల నేలకు వేసి ఆలోచిస్తూ అన్నాడు నన్నయ్య.

“నేనుకూడా ముప్పయి రూపాయి లివ్వాలి సుంది గ దోయ్.

అన్నీ దొంగ రెక్కలు కడుతా రోయ్ వీళ్ళంతా” అంటూ శాయన్న జేబులోనుండి కి అణాలు తీసి నన్నయ్య కిచ్చాడు.

నన్నయ్య ఆ అణాలు పెండ్లానికిస్తూ “ఉల్లిండ్లు చింతిపండుకూడా తీసుకొని రావే ప్రవృత్తి నూరుదువు’ గాని అన్నాడు.

అరోజు రాత్రంతా శాయన్న పట్నం సంతి మాలీలసంఘం సంతి నన్నయ్యకు చెప్పాడు. పొద్దున మొదలు సాయింత్రం వరకూ మాది గూడెం లో అందరితో కలిసి తన ఆనుభవాలు తెలుసుకున్న రాజకీయాలు పూసగుద్దినట్లు చెప్పాడు. కూలాళ్ళ సభలు, సంఘాలు, ఊరేగింపులు, ఉపన్యాసాలు వివరంగా చెప్పాడు. మొత్తం మాది గూడెం లో కొత్త ఆశ్చర్యం, ఆశ మేలుకున్నాయి

3

ఉదయం పక్కగ్రామం వెళ్ళినకొంఠల్ రెడ్డి సాయింత్రం ఇల్లు చేరుకొని, ఇంటి ముందర వేపచెట్టు అరుగుమీద తన తొత్తులతో మాట్లాడుతూ కూర్చున్నాడు. బడే సాహెబు జవాన్ వచ్చి శాయన్న వచ్చాడని మాది గూడెం లో అందరికి యెక్కిస్తున్నాడని బరేలెప్పాలు కొడుతున్నాడని కొండల్ రెడ్డికి చెప్పాడు.

“వచ్చినాడని చెబుతున్నావు బద్వాష్ రెక్కలువిరిచి పట్టుకుర్తాలంజాకొడుకును”

వెంటనే బడేసాహెబు మాది గూడెం పోయి శాయన్నను పట్టుకొని కొండల్ రెడ్డి వద్దకి తెచ్చి నిలబెట్టాడు. శాయన్నను కొండల్ రెడ్డి పిలిపించాడని తెలువగానే

మాదిగ గూడెంలో భయం మొదలయింది. బండలెత్తి రూపాయిలు వసూలు చేస్తాడని అంతా జ్యోతిషం చెప్పారు. కాయన్నను చూడగానే కొండల్ రెడ్డి "ఓహో! మొగోడి రంగే మారిందోయ్. ఏమిరా నీ అప్యయేవను చెలిస్తాడురా? అప్పడిగితే చెప్పకుండా పారిపోతావురా? లంబా కొడుకును రూపాయిలు యిచ్చేదాకా కదల నీయకు." అని బడేసాపాబును చూస్తూ పురిమాడు.

"మప్పయి రూపాయిలు అయిదేండ్లు తీపం చేసినా తీరలేదా పటేలా?" అని ఇదేమన్యాయమన్నట్లు కొండల్ రెడ్డివెళ్ళు చూచాడు కాయన్న.

"దొంగమండాకొడుకు మాటలుకూడా నేర్చుకున్నావ్. నీకు లెక్కకావలె చూపిస్తా లెక్క. ఆగుంజకు కట్టివేయరా" అని తన తల్లివేర కోడెను వదిలినపుడు పాలినగుంజను బడేసాపాబును చూపాడు.

"నేనైతే ఒక దమ్మడికూడాయియ్యను. చంపితే చంపు" కాయన్న అన్నాడు. కాయన్న మాటలు బడేసాపాబుకే కోపం తెప్పించాయి. బడేసాపాబు తన చేతి కట్టెలో కాయన్నను ఒక దెబ్బవేశాడు. కాయన్న పులివలె బడేసాపాబుమీద పడి కర్రతీసుకొని బడేసాపాబును బాద టం మొదలెట్టాడు.

కొండల్ రెడ్డి అసలే అసాధ్యుడు. వైగా బాగా తోపున్నాడు. కాయన్న మాటలు, బడేసాపాబు వైసబడికొట్టడం తనకు భరంపరాని సిగ్గుగా తలచాడు. కొండల్ రెడ్డి కళ్ళు తెరచి నప్పటినుంచి

కాయన్న వలె ఎదురుతిరిగి మాట్లాడి తిరిగి వాడెవను లేడు. కొండల్ రెడ్డికోపంతో వణికిపోయాడు. వళ్ళురురచి పిచ్చివాడి లాగా ఇంట్లోకి ఉరికి గడకొయ్య తెచ్చి బలంగా కాయన్న నెత్తివై ఒకటికొట్టడం మొదలు పెట్టాడు. కాయన్న తలపగిలి నెత్తురు కక్కుతూ క్రింద పడ్డాడు. కొద్ది సేపట్లోనే ప్రాణాలుపోయాయి. అందరూ కలసి పీనుగను బజారునుంచి లోపలికి తెచ్చి పశువులవొడ్లో పడవేశారు.

నెత్తురు కండ్ల చూడగానే కొండల్ రెడ్డి మత్తు దిగింది. ఎటు తోచక పిచ్చి వానిలాగా ఇల్లంతా తిరగడం మొదలెట్టాడు. ఇంటి తలుపులు బిగించి కూర్చొని ఆలోచించ సాగాడు. పోలీసుల కాళ్ళు పట్టుకోవడం కంటే వేరే దోపలేసినెండు వేల రూపాయిలు తీసుకొని దొడ్డిగుండా పోలీసు స్టేషనుకు చేరుకున్నాడు కాయన్న చచ్చి సంతతి పూల్కో అదరికి తెలిసే పోయింది మాదిగ గూడెంలో కోపం భయమూ యిటు దేరాయి కాని ఏమి చెయ్యాలో తోచడంలేదు. కాయన్న చావుకు వణికి పోయాడు.

'దెబ్బలతో పోలేరు చావులకుకూడా దిగుతున్నా' అని కొందరనుకున్నారు.

'ఏమిపుటకలు పాపాలు పుటకలు' అని కొందరు నిరుత్సాహు పడ్డారు. 'మున్నె రూపాయలకు ప్రాణాలే తీశారీ యేమి అన్యాయం!' అని కొందరు దుఃఖపడ్డారు.

'ఎంతైనా తొందరపనే చేశాడని' కొందరు తలచారు.

ఆక్షేపణలేదు!

‘ఈ ఉసుగు పోతుంది ఏదో పాడుకే వచ్చిందని కొండల్ రెడ్డి భార్య దిగులు పడ్డది.

‘ఎట్లా ఈ తప్పునుండి తప్పించుకుంటాడో?’ చూడా - మని కొండల్ రెడ్డి తొత్తులు కొండల్ రెడ్డి తెలివివైచరించారు.

తెల్లనారేసరకు కొండల్ రెడ్డి దిడ్డి గుండూ ఇంటికి చేరుకున్నాడు. బాముబాద్దు యెక్కేవరకు పోలీసు సిబ్బందితో ఆమీన్ వచ్చేసాడు పంచనామా కూడా మాములు పోయింది.

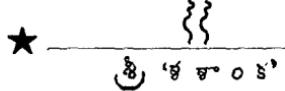
తర్వాత కొన్నాళ్లకు శాయన్న చావును గురించి ఊరి చావిడిగోడమీద ప్రభుత్వ ప్రకటన ఇలా: వెలువడింది.

‘శాయన్న పాముకరచి చచ్చాడని

పోలీస్ ఆమీన్ రిపోర్టు పంపాడు కాబట్టి శాయన్న చావువై ఎక్కడైనా ఆక్షేపణ వుంటే 16 మహారాష్ట్ర 1855 ఫసలీనాడు మున్నఫీ ఆదాలతు (కోర్టు)లో హాజరుకావలెను” ఈ వివరణంచూసి లింగయ్యకొడుకు సంతోష్యుడు ముద్దుపూరి వాళ్ళను వెంటబెట్టు కొనినగా అదేరోజు అదాలతుకు వెళ్ళాడు కొండల్ రెడ్డి శాయన్నను చంపాడని తామా తనకంటే వచ్చిన ముద్దుగ్రామస్థుల సంతకాలతో ఆక్షేపణ వ్రాసి తెలిపాడు.

“శాయన్న కూ దుఃఖాస్తు ఇచ్చినవాణ్ణి రేమీ సంబంధంలేదు. కాబట్టి ఆక్షేపణ అంగీకరింపబడబాలదని” మున్నఫీ నాణం (మాజిస్ట్రేటు) ఆక్షేపణను కొట్టివేశాడు; కనుక ఆక్షేపణలేదు. న్యాయంగా శాయన్నను పామే కరిచింది.

లేవరా! లేవరా!

లేవరా! లేవరా!
 లేచి నడుంబిగించాలిరా!
 అరుణారణ (కాంతి జ్యోతి
 జాగ్రత్తలో నవతరించి
 సర్వ సుఖప్యవస్థకు
 స్వస్తిచెప్పు సమయమిదే,
 లేవరా! లేవరా!...
 ఘనతిమిరావృత మయ్యెను
 తుది సమరార-భమయ్యె
 వృద్ధజగతి నిశీధాంత
 మహాస్సులో - ఉపస్సులా!...
 లేవరా! లేవరా!...

నీ కడుపుకె తిండినిడవి
 నిఖలలోక సిరిసంపద
 సృష్టిస్తా వెండుకురా!
 కట్టిస్తా వెండుకురా!
 లేవరా! లేవరా!...
 శ్రమ ఫలితం నాదేనని
 బూర్జువాల ప్రతిఘటించి
 వగరహిత స్వర్గానికి
 అనాదిలో - పునాదివై
 లేవరా! లేవరా!
 లేచి నడుం బిగించాలిరా!